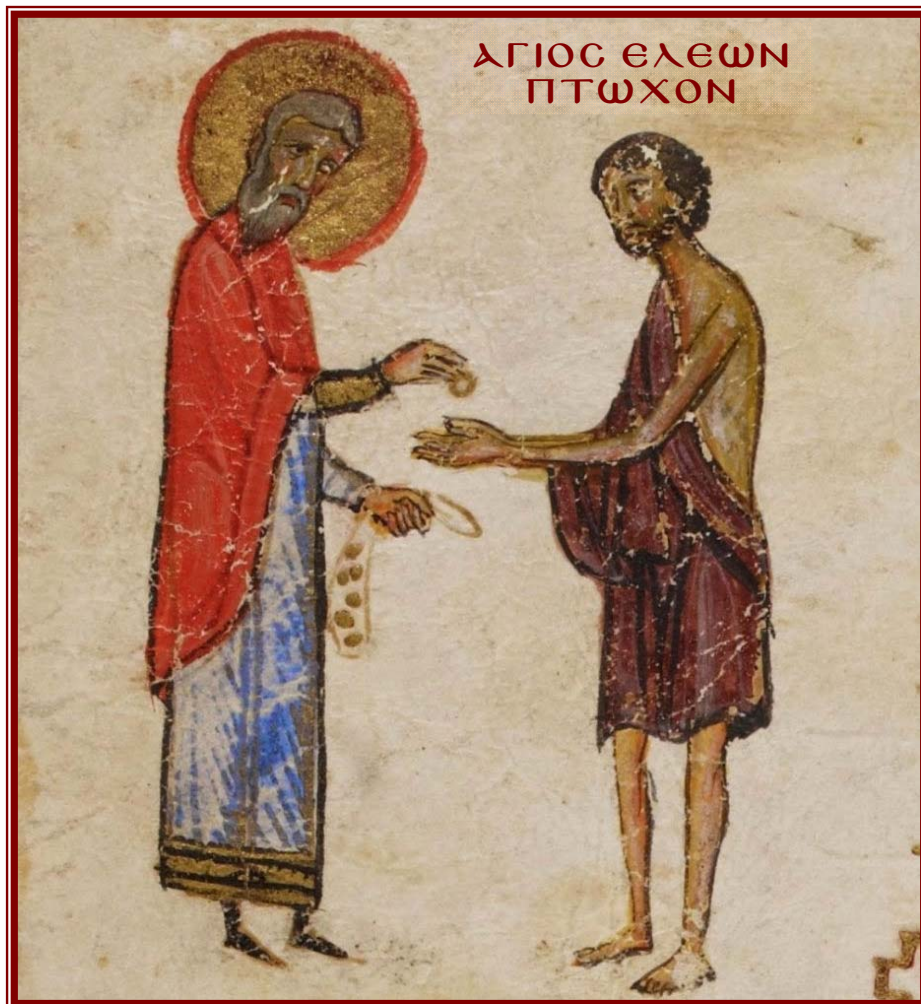

**Η ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗ ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ
ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ!**

ΤΕΥΧ.150
2016

Δ Ω Ρ Ε Α Ν

ΕΚΔΟΣΗ
Π.Ε.ΦΙ.Π.

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος:

Ἡ ἐλεημοσύνη ἐξαφανίζει τό θάνατο!*

Εἶναι τόσο μεγάλη ἡ δύναμή της, ὥστε ὄχι μόνο νά καθαρίζει ἀμαρτήματα, ἀλλά νά ἐξαφανίζει καί τόν ἴδιο τό θάνατο. Καί θά σᾶς πῶ μέ ποιό τρόπο.

Καί ποιός, ἰσχυρίζεται κάποιος, δίνοντας ἐλεημοσύνη, ἔγινε ἀνώτερος ἀπό τόν θάνατο; Μήν ἀνησυχεῖς, ἀγαπητέ. Ἀλλά, μάθε ἀπό τά ἴδια τά πράγματα, ὅτι ἡ δύναμη τῆς ἐλεημοσύνης, κατέλυσε καί τήν τυραννία τοῦ θανάτου.

Ἐπῆρχε κάποια γυναίκα, μέ τό ὄνομα **Ταβιθά**,** πού ἐρμηνεύεται Δορκάς (Πράξ. 9, 36-43). Αὐτή καθημερινό ἔργο εἶχε νά συγκεντρώνει γιά τόν ἑαυτό της τόν πνευματικό πλοῦτο ἀπό τήν ἐλεημοσύνη. Καί ἔντυνε, τίς χήρες, καί τοὺς ἔδινε καί ὅλη τήν ἄλλη περιουσία της. Συνέβη ὅμως νά ἀρρωστήσει καί νά πεθάνει.

Πρόσεχε, ὅμως, ἀγαπητέ, ὅτι, οἱ γυναῖκες ἐκεῖνες, πού εἶχαν βοηθηθεῖ καί εἶχαν ντυθεῖ ἀπό αὐτήν, στήν κατάλληλη περίπτωση ἀμείβουν ἐκείνη, πού τίς εὐεργέτησε. Ἀφοῦ πλησίασαν τόν Ἀπόστολο Πέτρο, λέει ἡ Γραφή, ἔδειχναν τά ἐνδύματα καί ὅσα ἔκανε ἡ Δορκάς, ὅταν ἦταν μαζί τους. Καί ζητοῦσαν

* Τό ὥραιο καί πολύ ψυχοφέλιμο αὐτό κείμενο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (*Εἰς τήν Γένεσιν*, ΝΕ΄, ΕΠΕ 4, 394-404· PG 54, 483-485) τό μεταφέρουμε σέ μετάφραση. Σημειώνουμε ὅτι λόγω τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως τό τεῦχος αὐτό, τοῦ 2ου τριμήνου (Ἀπριλίου-Μαΐου-Ἰουνίου) δέν ἀποστέλλεται ταχυδρομικά. Κυκλοφορεῖται μέσω διαδικτύου, στήν ιστοσελίδα μας, καί ἀποστέλλεται μόνο σέ ὅσους τό ζητήσουν.

** Ἡ Ἁγία Ταβιθά ἡ ἐλεήμων ἦταν εὐσεβῆς καί φιλόανθρωπη χριστιανή καί κατοικοῦσε στήν Ἰόππη. Τό *Ταβιθά* εἶναι λέξη Συριακή καί σημαίνει *Δορκάς* (= ζαρκάδι). Ἦταν ὑφάντρα καί ἔφτιαχνε χιτῶνες, τοὺς ὁποίους πωλοῦσε πρὸς ἀνακούφιση τῶν χηρῶν καί ὀρφανῶν.

Ἡ Ταβιθά ὅμως ἀρρώστησε καί πέθανε. Τήν περίοδο ἐκείνη βρισκόταν στή Λύδδα ὁ Ἀπόστολος Πέτρος. Ὄταν τό ἄκουσαν αὐτό οἱ δικοί της, ἔσπευσαν νά τόν παρακαλέσουν νά ἔρθει στήν Ἰόππη, ὅπου καί ὠδηγήθηκε στό νεκροκρέβατο τῆς Ταβιθᾶς. Ἀφοῦ παρακάλεσε τοὺς παραβρισκόμενους νά βγοῦν ἀπό τό δωμάτιο, ὁ Πέτρος γονάτισε καί προσευχήθηκε. Στή συνέχεια εἶπε στήν Ταβιθά νά σηκωθεῖ. Κι ἀμέσως ἡ νεκρή ἀνεστήθη.

Τό γεγονός αὐτό διεδόθη στήν Ἰόππη καί πολλοί πίστεψαν. Ἡ Ἁγία Ταβιθά πέθανε σέ βαθύ γῆρας. **Ἡ ἱερή μνήμη της τιμᾶται στίς 25 Ὀκτωβρίου.**

τήν τροφή τους και ίσως νά ἔχυναν καί δάκρυα καί ἔκαναν τόν Ἀπόστολο νά τίς λυπηθεῖ πολύ.

Τί ἔκανε, λοιπόν, ὁ μακάριος Πέτρος; «Ἀφοῦ γονάτισε, προσευχήθηκε καί ἀφοῦ στράφηκε στό σῶμα, εἶπε Ταβιθά, σήκω πάνω. Αὐτή ἀνοιξε τά μάτια της καί ὅταν εἶδε τόν Πέτρο σηκώθηκε. Ὁ Πέτρος τῆς ἔδωσε τό χέρι του καί τή σήκωσε πάνω καί φώναξε τούς χριστιανούς καί τίς χήρες καί τήν παρουσίασε ζωντανή» (Πράξ. 9, 40-41).

Εἶδες τή δύναμη τοῦ Ἀποστόλου, ἢ μάλλον τοῦ Κυρίου πού ἐνεργεῖ μέσω αὐτοῦ; Εἶδες πόση ἀμοιβή δέχθηκε γιά τά καλά της ἔργα, ἀκόμη καί σ' αὐτή τή ζωή; Διότι, πές μου, τί μεγάλο ἔδωσε αὐτή στίς χήρες, ὅσο μεγάλο πράγμα τῆς χάρισαν αὐτές; Τούς πρόσφερε ἐνδύματα καί τροφές, ἀλλ' αὐτές τήν ἐπανεφέραν στή ζωή καί βοήθησαν ὥστε νά ἀπαλλαγεῖ καί ἀπό τό θάνατο. Ἡ μάλλον, ὄχι αὐτές, ἀλλ' ὁ Φιλάνθρωπος Κύριός μας, λόγῳ τῶν ὑπηρεσιῶν πού τούς πρόσφερε.

Εἶδατε, ἀγαπητοί μου, τή δύναμη τοῦ φαρμάκου; Αὐτό ἄς ἐτοιμάσουμε ὅλοι γιά τόν ἑαυτό μας, διότι, ἂν καί εἶναι τόσο δυνατό, δέν εἶναι καί πολύ ἀκριβό, ἀλλά πολύ φθινό· καί οὔτε χρειάζονται καί πολλά ἔξοδα. **Διότι τό μέγεθος τῆς ἐλεημοσύνης δέν κρίνεται ἀπό τό πλῆθος τῶν χρημάτων, ἀλλ' ἀπό τήν προθυμία αὐτῶν πού δίνουν ἐλεημοσύνη.**

Γι' αὐτό καί ἐκεῖνος, πού ἔδωσε ἕνα ποτήρι κρύο νερό ἔγινε δεκτός· γιά νά μάθουμε ὅτι ὁ Κύριος τῶν πάντων ζητεῖ ἀπό ὅλους τήν καλή διάθεση. Συμβαίνει πολλές φορές νά κάνει κάποιος πολλή μεγάλη ἐλεημοσύνη, ἂν καί ἔχει λίγα· καί αὐτό γίνεται ὅταν ἡ πρόθεση εἶναι δυνατή.

Καί τό ἀντίθετο πάλι μπορεῖ νά συμβεῖ, ἐνῶ, δηλαδή, κάποιος ἔχει πολλά, νά φανεῖ ὅτι ἔχει λιγότερα ἀπό αὐτούς, πού ἔχουν λίγα, λόγῳ τῆς μικροπρέπειας τοῦ χαρακτήρα του.

Ἄς μοιράζουμε, λοιπόν, γενναιοδωρα, σέ ὅσους ἔχουν ἀνάγκη, τά ἀγαθά πού μᾶς χάρισε ὁ Κύριος.

Καί αὐτά πού μᾶς τά ἔχει δώσει, πάλι ἄς Τοῦ τά προσφέρουμε, ὥστε νά γίνουν πάλι δικά μας, ἀξημημένα κατὰ πολύ. Διότι τόση μεγάλη εἶναι ἡ φιλοτιμία τοῦ Κυρίου, ὥστε ἂν καί δέχεται ἀπό αὐτά πού ἔδωσε, δέ νομίζει ὅτι δέχεται τά ἴδια, ἀλλά ὑπόσχεται ὅτι θά μᾶς τά ἀποδώσει μέ μεγαλύτερη γενναιοδωρία.

Μόνο ἂν ἐμεῖς θελήσουμε νά ἐπιδείξουμε τά δικά μας, νά τά δίνουμε, δηλαδή, στούς φτωχοῦς, σάν νά τά τοποθετοῦμε στό Χέρι τοῦ Θεοῦ, ἔχοντας ὑπόψη, ὅτι ἐκεῖνα πού θά δεχθεῖ ἐκεῖνο τό Χέρι, δέν θά μᾶς τά ἀνταποδώσει μόνον αὐτά, ἀλλά θά μᾶς τά χαρίσει ἐκατό φορές περισσότερα, δείχνοντας ἔτσι μέ ὅλα αὐτά τήν καλοσύνη Του.

Καί γιατί τά πολλαπλασιάζει πάλι αὐτά; Τό Χέρι ἐκεῖνο δέν δίνει μόνον αὐτά, ἀλλά μαζί μέ αὐτά μᾶς χαρίζει καί τή βασιλεία τῶν Οὐρανῶν καί μᾶς ἀνακηρύσσει καί μᾶς στεφανώνει καί μᾶς δωρίζει τά

ἀναρίθμητα ἀγαθά, ἐάν θελήσουμε νά προσφέρουμε κάτι ἀπό αὐτά πού μᾶς ἔχουν δοθεῖ ἀπό τόν ἴδιο.

Μήπως, δηλαδή, μᾶς ζητεῖ κάτι τό βαρὺ καί τό δύσκολο; Ὅσα ἀπό τὰ ἀναγκαῖα μᾶς περισσεύουν, αὐτά θέλει νά μᾶς τά κάνει ἀπαραίτητα· καί ἐκεῖνα πού βρίσκονται στό θησαυροφυλάκιο ἄσκοπα καί μάταια, ἐπιθυμεῖ νά μοιραστοῦν, ὅπως πρέπει, ἀπό ἐμᾶς τούς ἴδιους, ὥστε καί ἀπό ἐδῶ νά πάρει ἀφορμὴ γιὰ νά μᾶς στεφανώσῃ μέ ἐπισημότητα. Διότι σπεύδει καί βιάζεται καί φροντίζει καί τά κάνει ὅλα, ὥστε νά γίνουμε ἄξιοι ὅσων μᾶς ὑποσχέθηκε.

Παρακαλῶ, λοιπόν, ἄς μὴ στερήσουμε τούς ἑαυτούς μας ἀπό τόσο μεγάλα ἀγαθά... **Πρέπει νά μοιράζουμε αὐτά, πού ἔχουν ἀποταμιευθεῖ χωρὶς σκοπό,** γιὰ τὴν διατροφή τῶν φτωχῶν· σ' αὐτό ποτέ δέν πρόκειται νά πέσουμε ἔξω ἀπὸ τὸ σκοπὸ μας, οὔτε νά φοβηθοῦμε τὴν ἀποτυχία, πού συμβαίνει στὴ γῆ. Διότι λέγει: «Ἐσκόρπισε, ἔδωσε στοὺς φτωχοὺς». Ἄκουσε, ὁμως, καί τὴ συνέχεια: «**Καί ἡ δικαιοσύνη του μένει στὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος**» (Ψάλμ. 111, 9). Ὡ! θαυμάσιος σκορπισμός!

Σέ σύντομο χρονικὸ διάστημα ἔκανε τὴ διανομὴ καί ἡ ἀγάπη Του μένει στὸ διαρκὴ αἰῶνα. Τί εὐτυχέστερο θά μπορούσε νά ὑπάρξει ἀπὸ αὐτό;

Γι' αὐτό, παρακαλῶ, **ἄς κερδίσουμε τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μέ τὴν ἐλεημοσύνη,** γιὰ ν' ἀξίζει νά λέγεται καί γιὰ μᾶς αὐτό, ὅτι, δηλαδή, **ἐσκόρπισαν, ἔδωσαν στοὺς φτωχοὺς, ἡ ἀγάπη τους, ὁμως, μένει στὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.** Ἐπειδὴ, δηλαδή εἶπε, ἐσκόρπισε, ἔδωσε, γιὰ νά μὴ νομίσεις ὅτι, ὅσα σκορπίσθηκαν, χάθηκαν, γι' αὐτό ἀμέσως πρόσθεσε, «**Ἡ δικαιοσύνη του μένει στὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος**». Ἡ δικαιοσύνη ἐκείνων, πού μοιράσθηκαν, μένει ἀφθαρτη, παρατείνεται αἰώνια, καί δέν τελειώνει ποτέ.

«ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΟΛΥΤΕΚΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ»

Τριμηνιαῖο δημοσιογραφικὸ ὄργανο τῆς
«Πανελληνίας Ἐνώσεως Φίλων τῶν Πολυτέκνων» (Π.Ε.ΦΙ.Π.).

Κωδικὸς Ἀριθμὸς Ἐντύπου: 001721.

Ἔτος 38^ο, ἀρ. φύλλον 150 — Ἀπρίλιος-Μάιος-Ἰούνιος 2016.

Ἀκαδημίας 78Δ — 106 78 ΑΘΗΝΑ.

Τηλ. 210-38.38.496, 210-38.22.586, FAX: 210-38.39.509.

E-mail: info@pefip.gr — Ἴστοσελίδα: www.pefip.gr

Α.Φ.Μ.: 090047658, ΔΟΥ Α' ΑΘΗΝΩΝ.

Ἰδιοκτήτης: Π.Ε.ΦΙ.Π.

ΙΔΡΥΤΗΣ: π. ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ (ΜΠΙΛΑΛΗΣ),

Ἄγιορείτης Μοναχός († 2014).

Ἐκδότης: Ἀντώνιος Ε. Ἀντωνίου, τ. Διευθυντὴς Ἐμπορικῆς Τραπέζης,

Πρόεδρος Π.Ε.ΦΙ.Π. — Ἡ «Ε.Π.Ο.» συντάσσεται ἀπὸ Ἐπιτροπὴ.

Διευθυντὴς Συντάξεως: Ἰωάννης Γ. Θαλασσινός, διευθ. Π.Ε.ΦΙ.Π.

Ἡ «Ε.Π.Ο.» διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ. ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ-ΕΙΣΦΟΡΕΣ προαιρετικῆς.